

[Socialministeren]

det – hvordan man rent praktisk og administrativt skal løse nogle af disse problemer.

Jeg mener, at vi kan finde nogle løsninger. Vi har jo også erfaringer fra Sverige at trække på. Det er ikke totalt ukendt land, vi bevæger os ind i, og det er da helt klart, at udvalgsarbejdet også vil indebære, at man ser på nogle af disse ting, og hvis man ønsker, at noget af det skal præciseres lovgivningsmæssigt, vil jeg som sagt ikke på forhånd begynde at argumentere imod det. Stadig væk er der tale om nogle teknisk-administrative tilpasninger i forhold til de principper, der ligger her.

Jeg vil gerne under alle omstændigheder appellere om, at de indvendinger, vi kommer til at diskutere, baserer sig på nogle konkrete synspunkter og et konkret indhold, og at vi ikke laver politisk spillægteri på det her. Det er den ene appel.

Den anden appel er, om vi også i praksis kan tage udgangspunkt i det, der kan være de enkelte menneskers ønsker og behov, og ikke prøver at lave en hel masse systemslagsmål – for at bruge det udtryk – og en hel masse organisationsslagsmål på det her. Ældrekommissionen har selv været med til at foreslå, at vi laver en sådan ordning. Jeg mener faktisk, vi er forpligtet til at prøve at finde frem til den løsning og den model, der skal kunne tilbydes mennesker.

Erik B. Smith (S):

Socialministerens svar synes jeg desværre ikke gav mig anledning til den store optimisme med hensyn til, at vi når frem til et bredt forlig om denne sag. Jeg vil tage mit udgangspunkt i det, fru Aase Olesen sagde, nemlig at det nødigt skulle gå sådan, at det kun er på papiret, man får ret til delpension. Og så havde fru Aase Olesen nogle betragtninger, som jeg i øvrigt deler, om efterlønsordningen for en bestemt gruppe.

Det, der er det helt afgørende for, om delpension overhovedet kan blive til noget, er, at den accepteres af arbejdsmarkedets parter. Det er jo velkendt, at man i LO-området er dybt bekymret for en udvidelse og en spredning af deltidsbeskæftigelsen, og at man gerne ser, at den mulighed, som denne aldersgruppe får for at få nedsat deres arbejdstid, overføres til dem, der ufrivilligt er på deltid. Det kræver nogle relativt runde brøker. Det

kræver også, at arbejdsmarkedets parter, her altså under forbundene, nøje følger det, og at der laves nogle aftaler om, hvornår man har ret til at gå ind i det, og hvordan der bliver disponeret. Socialministeren ved formentlig også godt, at sådan er det, men hun har valgt en anden model, har valgt at se helt væk fra, synes jeg, en fuldstændig enestående chance for at tage den udstrakte hånd, det var at komme med alle A-kassemødtagerne og sige: vi er klar, også på tjenestemandsområdet. Det er spørgsmålet, om det ikke skulle have været over tjenestemandspensionerne, men nu vel, ministeren mener altså, at det skal være bygget over ATP, sygedagpenge og sådan noget. Ja men så lad os diskutere det! Vi er ikke sikre på, at det er det klogeste, men nu vel, det er ikke afgørende for os.

Og så er der det med de selvstændige. Vi synes også, de skal med, og det er da muligt, at ministeren synes, at dette forslag omfatter de selvstændige, men jeg tror ærlig talt – nu ved jeg ikke, om man kan tage fru Aase Olesens indlæg til indtægt for det – at det bliver et kæmpeslag i luften. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har været medlem af ATP eller ikke. Hvordan vil man sikre, at det ikke bliver et indkomstilskud til den ejendomsægler, der meddeler på forhånd, at han vil nedsætte sin arbejdstid med 10 timer? Han er alene på kontoret, han sælger huse. Når der er gået 1 år, meddeler han, at han har haft sin arbejdstid nedsat med 10 timer om ugen. Hvordan vil man sikre det? Ja, det ved jeg ikke hvordan man vil sikre. Det havde egentlig været rart, om ministerens embedsmænd havde brugt sommerferien til at komme med et kvalificeret udspil til folketinget om det. Men nu vel, det må vi så vente på, og vi vil selvfølgelig spørge om det.

Jeg vil gerne sige om de store ord, ministeren brugte – de går altså på den sociale pensionsfond – at her er vi virkelig forargede. Jeg kan ikke huske, hvad tallene er i ministerens forslag, men man regner med at 20.000–30.000 mennesker vil benytte sig af denne ordning. 30 pct. fra socialforskningsinstituttets undersøgelse siger, at de havde valgt noget andet, hvis de havde kunnet, hvor de havde haft mulighed for lidt mere beskæftigelse. Et slag på tasken: 30 pct. af de 80.000, der er på efterløn i dag, det er 24.000. De 24.000 vil i alt fald betyde en finanspolitisk lettelse. Hvor er de henne i socialministerens